

58 formu, o invenci a tvorbu tvárnou, malbě, jež chce jen hladce po evropsku konversovati, vzrostl v díle p. Obrovského nebezpečný nepřítel, jemuž jest tuším souzeno, aby byl bezděky mstitelem mnohého hříchu. Páni Böttingerové, Šimonové, Nechlebové a tutti quanti měli by uvážít, že jsou zde ohroženi na vlastním poli a vlastní zbraní, a nepřeslechnout ukrytého hlasu tohoto případu.

Nová metla na českou literaturu

byla spletena v podobě t. zv. knihovny fondu Zeyerova. Číslo za číslem v ní vychází, co číslo, to práce cenou počtěná, a co číslo, opakuje se totéž divadlo: kritika vrčí a laje, obecenstvo spíná ruce a zapíná kapsy, přátelé počtěncovi zubí se do vousů a autor s laurem na čele stojí tu nějak zkrotle a zmokle. A myslím nebude lépe, pokud nebude tato výborná instituce zneškodněna institucí novou na niž podávám zde skromný návrh. Budiž založen jakýsi, úřední češtinou mluveno, *Vzdorofond*, který by měl přímým účelem odvracet mladé literáty od uveřejňování. Každý, jemuž se dostane ceny, musí před porotou zničit počtěnou sbírku, a rok co rok, pokud se bude zdržovati tisku, budiž mu vyplácena roční remunerace 500 K. Hovořil jsem o svém návrhu se znateli národní duše české, kteří mne ujistili, že nebylo by třeba k tomuto *Vzdorofondu* značnějšího kapitálu: jak znají českou duši, tvrdí, že raději mladý český literát zemře hladem, než by si dal odkoupiti sebedráže svou poukázku na nesmrtelnost sebezpochybnější. Tvrdí, že lid tento založen jest idealisticky — alespoň po některých stránkách.

V Otakaru Hostinském,

který zemřel dne 19. ledna v 63. roce, ztratili jsme vzácného ducha, představitele první heroické generace zakladatelů a budovatelů našeho dnešního podkladu vědeckého i literárního, druha Gebauerova, Gollova, Masarykova. Otakar Hostinský byl nejen opravdový myslitel a pracovník vědecký, odborník vzácných kvalit, byl i víc: byl i moderní osobnost kulturní, muž, jemuž nebyl žádný zájem lidského ducha ani srdce cizí, muž, který dovedl státi za svůj moderní názor celou svou osobou. Herbart, R. Wagner, Semper byli v mnohém učiteli a mistry jeho myšlenky, ale ne jejími vládci a pány: Hostinský domýšlel je často a naplnil nejednou šťastně i podmínku, kterou klade Nietzsche na opravdového žáka: dovedl jíti přes svého učitele a po případě i proti němu. V estetice vyšel ze stejných předpokladů jako Durdík, ale jaký jest rozdíl mezi nimi! Vedle upjatého dogmatika Durdíka, který hledí do minulosti, stojí tu Hostinský s tváří obrácenou k budoucnosti, duch pragmatický a životný. Jest možno, ano jisto, že budoucnost bude jinak pojímata a řešiti nejednu otázku, než jak ji pojímal a řešil Hostinský, souditi nejeden zjev jinak, než jak jej soudil on, — ale to nezmění nic na jeho významu, aniž ho zeslabí: uslech-